

stituerede Kammeradvokat fraraadede det, at forlige Sagen, ikke blot fordi Sandsynligheden for Frifindelse var bleven noget ringere, men ogsaa fordi Udenrigsministeriet ikke ønskede en Frifindelsesdom, væsentlig begrundet paa den Fejl, Dr. Fraenkel havde begaaet ved først ca. 3 $\frac{1}{2}$ Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Pengenes Udbetaling til Prokurator Haar at protestere mod dens Gyldighed. Hans første Skrivelse, hvori denne Protest fremsættes, er dateret 19. Juli 1903 og ikke, som Dr. Fraenkel anfører (Sp. 2624), den 19. Maj, en Fejltagelse, der er saa meget uheldigere, som der i Udenrigsministeriets Procedure netop var lagt Vægt paa Varigheden af Doktorens Tavshed. Prokurator Haar døde i Marts Maaned, og Underretning derom var telegraferet til Vicekonsulen den 26. Marts 1903, medens Meddelelsen om Pengenes Udbetaling maa antages at være kommen ham i Hænde den 30. s. M.

I Anledning af, at Udvalget i Slutningen af sin Skrivelse har henstillet til Udenrigsministeriet at udtale sig ogsaa om andre Punkter efter den Anledning, som Sagen dertil giver, skal dette tillade sig at fremkomme med følgende:

m. Dr. Fraenkel har i Folketinget rettet de voldsomste Angreb paa Udenrigsministeriets Kontorer og beskyldt dem for at have forfulgt ham paa den skammeligste Maade.

Der skal hertil for det første bemærkes, at kun Udenrigsministeren, og paa hans Vegne Direktøren, kan træffe Beslutninger paa Ministeriets Vegne. Udadtill er Udenrigsministeren ene ansvarlig, og hvorledes Beslutningerne ere blevne til, er indre ministerielle Spørgsmaal, hvis offentlige Drøftelse principielt bør undgaas. Den har i nærværende Tilfælde allerede gjort Skade derved, at bevislig urigtige Beskyldninger mod de underordnede Embedsmænd ere blevne udbredte og have fundet Tiltro i Pressen, se saaledes de vedlagte Nummere af Bladet „Vore Landsmænd i Udlandet“, der særlig har Udbredelse blandt Danske paa fremmede Steder.

For saa vidt Dr. Fraenkels Angreb paa Kontorerne ere holdte i al Almindelighed og ikke støtte sig til bestemte Kendsgerninger, er det selvfølgelig umuligt at imødegaa dem.

De enkelte Klagepunkter, der omhandles i Doktorens Taler, skal man derimod, for saa vidt angaar Kontorernes Forhold til dem, nedenfor gennemgaa hvert for sig.

1) Forholdet vedrørende Ansættelsen.

Bebrejdelser mod Kontorernes Embedsmænd ere formentlig her udelukkede allerede af den Grund, at Ansættelsen er sket i fuld Overensstemmelse med Loven om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 3, Finansloven for 1897—98 og bestaaende Praksis, og at Indkaldelsen af Ansøgere er foretagen som sædvanlig. Den daværende Fuldmægtig mindes desuden med Bestemthed at have gjort Doktoren bekendt med Lønningens Utilstrækkelighed for ham og Familie og tror endvidere uopfordret at have talt til ham om at søge at skaffe en Kandidat til Valggeneralkonsulposten.

Dotoren paastaar (Sp. 2595), at han ansattes trods Kontorernes Modstand. Det er Kammerherre Vedel ganske ubekendt, at „Kontorerne“s Erklæring er bleven indhentet ved den Lejlighed, være sig af Ministeren eller Direktøren.

2) Forbigaaelse ved Avancement.

I ingen af de udenrigske Karrierer kan Anciennetet være afgørende ved Besættelse af ledige Poster. Først og fremmest maa der tages Hensyn til, om vedkommende er i Besiddelse af de almindelige og særlige Kvalifikationer, der udkræves til den paagældende Plads, men dernæst maa det ogsaa tages i Betragtning, at der altid vil hengaa længere Tid, inden den ny ansatte Tjenestemand opnaar et saadant Kendskab til Land og Folk (eventuelt ogsaa Sprog), at han fuldt ud kan gøre Fyldest, hvorfor hyppige Omflytninger (rent bortset fra Bekostningen) ikke ere til Tjenestens Tarv. En Vicekonsul kan derfor ikke efter den bestaaende Praksis beklage sig over Forbigaaelse, alene fordi en Plads, han ønsker sig, bortgives til en anden, der har mindre Anciennetet i den kgl. Tjeneste.

Hverken Chefen for Konsulatskontoret eller Fuldmægtigen sammesteds mindes i øvrigt nogen Sinde at være bleven afæsket Erklæring i Anledning af et foreliggende Spørgsmaal om Vicekonsul Fraenkels Forflyttelse. Den førstnævnte betvivler dog ikke,